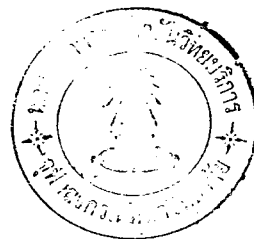

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะดังแสดงในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จำนวนเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาแยกตามโรงเรียน เพศ และชั้นเรียน

โรงเรียนเทศบาล	เด็กมีปัญหา						เด็กไม่มีปัญหา					
	จำนวน	เพศ		ชั้น			จำนวน	เพศ		ชั้น		
		ชาย	หญิง	ป.๕	ป.๖	ป.๗		ชาย	หญิง	ป.๕	ป.๖	ป.๗
วัดหัวลำโพง	๕	๓	๒	-	-	๕	๕	๓	๒	-	-	๕
วัดมหาธาตุ	๓	๓	-	๒	-	๓	๓	๓	-	๒	-	๑
วัดยานนาวา	๕	๓	๒	๑	๒	๒	๕	๓	๒	๑	๒	๒
สวนหลวง	๕	๓	๒	๑	๒	๒	๕	๓	๒	๑	๒	๒
วัดอินทรวิหาร	๔	๓	๑	-	๔	-	๔	๓	๑	-	๔	-
วัดมหาพฤฒาราม	๕	๓	๒	๓	๑	๑	๕	๓	๒	๓	๑	๑
วัดสวนพสุ	๕	๔	๑	-	๕	-	๕	๔	๑	-	๕	-
วัดสระบัว	๕	๔	๑	๑	๑	๓	๕	๔	๑	๑	๑	๓
วัดราชทอง	๕	๕	-	-	๑	๔	๕	๕	-	-	๑	๔
วัดปทุมคงคา	๓	๓	-	-	๒	๑	๓	๓	-	-	๒	๑
วัดราชสิงขร	๕	๔	๑	๒	๒	๑	๕	๔	๑	๒	๒	๑
รวม	๕๐	๓๘	๑๒	๑๐	๒๐	๒๐	๕๐	๓๘	๑๒	๑๐	๒๐	๒๐

ตัวอย่างประชากรที่แสดงไว้ในตารางที่ ๑ มีเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาแยกตามเพศเป็นชายร้อยละ ๗๖ หญิงร้อยละ ๒๔ แยกตามชั้นเรียน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ร้อยละ ๒๐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ร้อยละ ๔๐ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ร้อยละ ๔๐

โรงเรียนแต่ละโรงเรียนเลือกเด็กด้วยเหตุผลตามที่ถูกกำหนดไว้ในเกณฑ์การเลือกเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหามีจำนวนดังแสดงในตารางที่ ๒ และตารางที่ ๓

ตารางที่ ๒ จำนวนเด็กมีปัญหาที่ถูกเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แยกตามเพศ และชั้นเรียน

เหตุผลที่เด็กถูกเลือก	เด็กมีปัญหา					
	จำนวน	เพศ		ชั้น		
		ชาย	หญิง	ป.๕	ป.๖	ป.๗
หนีเรียน ไม่ยอมเรียน	๔	๖	๒	๓	๓	๒
ขาดเรียนทุกๆสัปดาห์โดยมิได้เจ็บป่วย	๒๐	๑๔	๒	๒	๗	๑๑
มาโรงเรียนสายทุกวัน	๔	๑	๓	๑	๑	๒
พฤติกรรมก้าวร้าว	๗	๔	๓	-	๕	๒
ทำความเดือดร้อนแก่ครูและเพื่อนนักเรียน	๕	๓	๒	๒	๒	๑
ฝ่าฝืนระเบียบวินัยและข้อบังคับของโรงเรียน	๖	๖	-	๒	๒	๒
รวม	๕๐	๓๗	๑๒	๑๐	๒๐	๒๐

ตารางที่ ๓ จำนวนเด็กไม่มีปัญหาที่ถูกเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แยกตามเพศ และ
ชั้นเรียน

เหตุผลที่เด็กถูกเลือก	จำนวน	เด็กไม่มีปัญหา				
		เพศ		ชั้น		
		ชาย	หญิง	ป.๕	ป.๖	ป.๗
ไม่ทึ่เรียน เรียนดี	๑๔	๑๑	๓	๔	๕	๕
มาเรียนสม่ำเสมอและไม่มาโรงเรียนสายเป็นประจำ	๑๐	๖	๔	๓	๔	๓
ช่วยเหลือครูและเพื่อนนักเรียน	๑๖	๑๒	๔	๓	๖	๗
พฤติกรรมไม่ก้าวร้าว	๑	๑	-	-	๑	-
ไม่ฝ่าฝืนระเบียบวินัยและข้อบังคับของโรงเรียน	๕	๔	๑	-	๔	๕
รวม	๕๐	๓๘	๑๒	๑๐	๒๐	๒๐

จากตารางที่ ๒ เด็กมีปัญหาเนื่องจากขาดเรียนทุก ๆ สัปดาห์โดยมิได้แจ้งว่ามีจำนวนสูงสุดคือ ๒๐ คน จากจำนวนเด็กมีปัญหาทั้งสิ้น ๕๐ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๐ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ถึงสาเหตุที่เด็กต้องขาดเรียนได้มดดังนี้ ฐานะทาง เศรษฐกิจของบิดามารดา เด็กเหล่านี้ยากจนมากทำให้เด็กต้องช่วยหารายได้ให้แก่ครอบครัว เช่น ช่วยบิดามารดา ค้าขาย ค้าขายเอง รับจ้างเฝ้ายาม รับจ้างห่อขนม รับจ้างทำความสะอาด บางรายมีบิดาหรือมารดาเป็นคนรับใช้และอาศัยอยู่ในบ้านนายจ้าง ซึ่งเด็กต้องช่วยทำงานนอกเหนือไปจากแรงงานของบิดามารดา เช่น ทำความสะอาดเครื่องใช้ในบ้าน รดน้ำต้นไม้ รับใช้งานต่าง ๆ แล้วแต่นายจ้างจะสั่ง เหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสาเหตุให้เด็กมาโรงเรียนสายและขาดเรียน

จากข้อสมมติฐานที่ว่าปัญหาทางความประพฤติมักจะมีผลเกี่ยวข้องโยงให้เด็กมีปัญหาทางการเรียนด้วย ผู้วิจัยจึงได้นำคะแนนสอบประจำภาคกลางของกลุ่มเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหามาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของทั้ง ๒ กลุ่ม ได้ผลทั้งแสดงในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสอบประจำภาคกลางของเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหา

ประเภท	จำนวน	มัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัชฌิมเลขคณิต
เด็กมีปัญหา	๔๘	๖๑.๘๔	๘.๑๔	๑.๓๒๐
เด็กไม่มีปัญหา	๕๐	๘๐.๓๘	๗.๕๘	๑.๐๘๔

$$S(M_1 - M_2) = ๑.๖๘ \quad C.R. = ๑๑.๑๘๗๘$$

จากตารางที่ ๔ ได้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานระหว่างผลต่างของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสอบประจำภาคกลางของทั้ง ๒ กลุ่ม = ๑.๖๘
ค่าอัตราส่วนวิกฤตที่คำนวณได้ = ๑๑.๑๘๗๘

มัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสอบประจำภาคกลางของเด็กมีปัญหาน้อยกว่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสอบประจำภาคกลางของเด็กไม่มีปัญหาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ มัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสอบประจำภาคกลางของเด็กไม่มีปัญหามากกว่าของเด็กมีปัญหา แสดงว่าเด็กมีปัญหาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำกว่าเด็กไม่มีปัญหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาภูมิลักษณ์หลังทางครอบครัวของเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาในค้ำ
ต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบภูมิลักษณ์หลังทางครอบครัวของทั้ง ๒ กลุ่ม ได้ผลการวิจัยแต่ละค้ำ
ดังต่อไปนี้

๑. ภูมิลักษณ์หลังทางครอบครัวในค้ำสถานะภาพทางการสมรสของบิดามารดาแยกตามลักษณะ
ทั้งแสดงในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ การแจกแจงสถานะภาพทางการสมรสของบิดามารดาเด็กมีปัญหาและเด็ก
ไม่มีปัญหา

สถานะภาพทางการสมรส	เด็กมีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา	
	จำนวน	%	จำนวน	%
บิดามารดาอยู่รวมกัน	๓๕	๗๐	๔๒	๘๔
บิดามารดาแยกกันอยู่	๗	๑๔	๓	๖
บิดาถึงแก่กรรม	๕	๑๐	๔	๘
มารดาถึงแก่กรรม	๓	๖	๑	๒
รวม	๕๐	๑๐๐	๕๐	๑๐๐

$$\chi^2 = ๒.๖๑๓๖ \quad .๓๐ < P < .๕๐ \quad df = ๓$$

จากตารางที่ ๕ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = ๒.๖๑๓๖ ได้ค่าความน่าจะเป็น (P)
อยู่ระหว่าง .๓๐ และ .๕๐ ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = ๓

๒. ภูมิหลังทางครอบครัวในค่านประ เภทของผู้ปกครองที่เด็กอาศัยอยู่ควย ไค่ดังแสดง
ไว้ในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ การแจกแจงประ เภทของผู้ปกครองที่เด็กมีปัญหาคะ เด็กไม่มีปัญหาคาศัยอยู่
ควย

ประ เภทของผู้ปกครองที่เด็กอาศัยอยู่ควย	เด็กมีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา	
	จำนวน	%	จำนวน	%
อาศัยอยู่กับบิดามารดา	๓๑	๖๒	๔๐	๘๐
อาศัยอยู่กับบิดา	๔	๘	๒	๔
อาศัยอยู่กับมารดา	๓	๖	๔	๘
อาศัยอยู่กับญาติ	๔	๘	๔	๘
อื่น ๆ	๔*	๘	-	-
รวม	๕๐	๑๐๐	๕๐	๑๐๐

$$\chi^2 = ๓.๖๓๑๖ \quad .๓๐ < P < .๕๐ \quad df = ๔$$

จากตารางที่ ๒ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = ๓.๖๓๑๖ ไค่ค่าความน่าจะเป็น (P)
อยู่ระหว่าง .๓๐ และ .๕๐ ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = ๔

*อาศัยอยู่กับพระ ๒ ราย และอาศัยอยู่กับผู้อื่น ๒ ราย

๓. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านการอาชีพและการศึกษาของบิดามารกาได้ผลดังแสดงในตารางที่ ๗ และ ๘

ตารางที่ ๗ การแจกแจงอาชีพของบิดาและมารกาของเด็กที่มีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหา

ลักษณะอาชีพ	บิดา				มารกา			
	เด็กที่มีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา		เด็กที่มีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กาขาย	๗	๑๕.๕๖	๑๔	๓๐.๔๓	๑๑	๒๓.๕๐	๑๕	๓๐.๖๑
รับจ้าง	๒๗	๖๐.๐๐	๑๕	๔๑.๓๐	๑๓	๒๗.๖๖	๑๐	๒๐.๔๑
รับราชการ	๖	๑๓.๓๓	๔	๘.๗๖	๑	๒.๑๓	๑	๒.๐๔
ทำนา	๑	๒.๒๒	๒	๕.๓๕	๒	๔.๒๖	๒	๔.๐๘
ไม่ทำงาน	๔	๘.๘๘	๗	๑๕.๒๒	๒๐	๔๒.๕๕	๒๑	๔๒.๘๖
รวม	๔๕	๑๐๐	๔๖	๑๐๐	๔๗	๑๐๐	๔๘	๑๐๐

$$\chi^2 = ๓.๖๓๐๑$$

$$.๓๐ < P < .๕๐$$

$$df = ๔$$

$$\chi^2 = ๑.๐๗๒๘$$

$$.๘๐ < P < .๙๐$$

$$df = ๔$$

จากตารางที่ ๗ ค่าไคสแควร์ (χ^2) ที่คำนวณได้จากจำนวนเด็กที่มีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาที่มีบิดามีอาชีพต่าง ๆ กัน = ๓.๖๓๐๑ ได้ค่าความน่าจะเป็น (P) อยู่ระหว่าง .๓๐ และ .๕๐ ที่ชี้แจงความเป็นอิสระ (df) = ๔ แสดงว่าอาชีพของบิดามีความเกี่ยวข้องกับกาที่มีปัญหาของเด็กที่ $P = .๕๐$

และไคสแควร์ (χ^2) ที่คำนวณได้จากจำนวนเด็กที่มีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาที่มีมารกา มีอาชีพต่าง ๆ กัน = ๑.๐๗๒๘ ได้ค่าความน่าจะเป็น (P) อยู่ระหว่าง .๘๐ และ .๙๐ ที่ชี้แจง

ความแปรอนอิสระ (df) = ๔

ตารางที่ ๔ การแจกแจง ระดับการศึกษาของบิดาและมารดาของ เด็กมีปัญหาและเด็ก
ไม่มีปัญหา

ระดับการศึกษา	บิดา				มารดา			
	เด็กมีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา		เด็กมีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ ๑	๘	๑๓.๓๘	๑๒	๒๖.๐๘	๑๗	๓๖.๑๗	๒๐	๔๐.๘๒
ประถมศึกษาปีที่ ๑-ประถม ศึกษาปีที่ ๔	๒๓	๕๑.๑๑	๑๘	๓๘.๑๓	๒๘	๕๘.๕๗	๒๔	๔๘.๘๘
ประถมศึกษาปีที่ ๕-ประถม ศึกษาปีที่ ๗	๖	๑๓.๓๓	๖	๑๓.๐๔	-	-	๓	๖.๑๒
มัธยมศึกษาปีที่ ๑-มัธยมศึกษา ปีที่ ๓	๗	๑๕.๕๖	๗	๑๕.๒๒	๒	๔.๒๖	๒	๔.๐๘
มัธยมศึกษาปีที่ ๔-มัธยมศึกษา ปีที่ ๕	๑	๒.๒๒	๒	๔.๓๕	-	-	-	-
มหาวิทยาลัย	-	-	๑	๒.๑๗	-	-	-	-
รวม	๕๕	๑๐๐	๔๖	๑๐๐	๔๗	๑๐๐	๔๕	๑๐๐

$$\chi^2 = ๑.๒๒๖๓$$

$$.๕๐ < P < .๕๐$$

$$df = ๔$$

$$\chi^2 = ๑.๘๒๖๕$$

$$.๕๐ < P < .๗๐$$

$$df = ๓$$

จากตารางที่ ๔ ค่าไคสแควร์ (χ^2) ของการศึกษาของบิดาเด็กมีปัญหาและเด็ก
ไม่มีปัญหา = ๑.๒๖๖๓ ได้ค่าความน่าจะเป็น (P) อยู่ระหว่าง .๘๐ และ .๙๐ ที่ชั้น
แห่งความเป็นอิสระ (df) = ๑

และค่าไคสแควร์ (χ^2) ของการศึกษาของมารดาเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหา
= ๑.๙๖๖๕ ได้ค่าความน่าจะเป็น (P) อยู่ระหว่าง .๕๐ และ .๙๐ ที่ชั้นแห่งความเป็น
อิสระ (df)=๓

๔. ภูมิลำเนาครอบครัวในต้นรายได้ของครอบครัว

ผู้วิจัยได้หาค่ามัชฌิมฐานของ รายได้ของบิดามารดาเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหา
โดยดั่งนี้ มัชฌิมฐานของรายได้ของบิดามารดาเด็กมีปัญหา = ๕๐๐ มัชฌิมฐานของรายได้ของ
บิดามารดาเด็กไม่มีปัญหา = ๑๕๐๐ มัชฌิมฐานรวมของรายได้บิดามารดาเด็กมีปัญหาและเด็ก
ไม่มีปัญหา = ๑๐๕๐ โดยมีจำนวนบิดามารดาของ เด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาที่มีรายได้น้อยกว่า
และสูงกว่ามัชฌิมฐานรวมแสดงไว้ในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ จำนวนบิดามารดาเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาที่มีรายได้น้อยและค่ากว่า
มัชฌิมฐานรวม

	บิดาเด็กมีปัญหา	บิดาเด็กไม่มีปัญหา	รวม
สูงกว่ามัชฌิมฐาน	๒๐	๒๘	๔๘
ต่ำกว่ามัชฌิมฐาน	๓๐	๑๗	๔๗
รวม	๕๐	๔๕	๙๕

$$\chi^2 = ๓.๘๐๖๖, .๐๕ < P < .๐๑, df = ๑$$

จากตารางที่ ๙ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = ๓.๘๐๙๕ ใต้ค่าความน่าจะเป็นอยู่ระหว่าง .๐๕ และ .๑๐ ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = ๑

ในการสัมภาษณ์เด็กที่มีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหา พบว่าเด็กที่มีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาส่วนหนึ่งต้องหารายได้ช่วยครอบครัว จำนวนเด็กที่หารายได้และไม่ต้องหารายได้ช่วยครอบครัวได้แสดงไว้ในตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐ จำนวนเด็กที่หารายได้ช่วยครอบครัว

	เด็กมีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา	
	จำนวน	%	จำนวน	%
หารายได้ให้ครอบครัว	๑๘	๓๖	๑๕	๓๐
ไม่หารายได้ให้ครอบครัว	๓๒	๖๔	๓๕	๗๐
รวม	๕๐	๑๐๐	๕๐	๑๐๐

$$\chi^2 = ๐.๑๘๑ \quad .๕๐ < P < .๗๐ \quad df = ๑$$

จากตารางที่ ๑๐ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = ๐.๑๘๑ ใต้ค่าความน่าจะเป็น (P) อยู่ระหว่าง .๕๐ และ .๗๐ ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = ๑

๕. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านอายุของบิดามารดา และอายุพี่น้องร่วมบิดามารดาเด็ก ใดแสดงในตารางที่ ๑๑, ๑๒ และ ๑๓

ตารางที่ ๑๑ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของมัชฌิมเลขคณิต ของอายุบิดาเด็กที่มีปัญหาและ เด็กไม่มีปัญหา

ประเภท	จำนวน	มัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของมัชฌิมเลขคณิต
บิดาเด็กที่มีปัญหา	๔๕	๔๖.๓๘	๘.๕๔	๑.๒๘๘
บิดาเด็กไม่มีปัญหา	๔๖	๕๒.๘๓	๑๐.๖๘	๑.๕๘๓

$$b_{(M_1-M_2)} = ๒.๐๒๖ \quad C.R. = ๓.๐๐๕๘$$

จากตารางที่ ๑๑ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานระหว่างผลต่างของอายุเฉลี่ย
ของบิดาเด็กที่มีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหา = ๒.๐๒๖ และได้ค่าอัตราส่วนวิกฤต = ๓.๐๐๕๘

มัชฌิมเลขคณิตของอายุบิดาเด็กที่มีปัญหาน้อยกว่ามัชฌิมเลขคณิตของอายุบิดา
เด็กไม่มีปัญหาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ แสดงว่าอายุของบิดามีความ
เกี่ยวข้องกับอาการมีปัญหาของ เด็กที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ตารางที่ ๑๒ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของมัชฌิมเลขคณิตของอายุทารก เด็กมีปัญญาและเด็กไม่มีปัญญา

ประเภท	จำนวน	มัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัชฌิมเลขคณิต
ทารกเด็กมีปัญญา	๔๗	๔๐.๑๔	๑๔.๓๗	๒.๑๑๘
ทารกเด็กไม่มีปัญญา	๔๘	๔๕.๒๓	๑๑.๐๖	๑.๕๘๖

$$\sigma_{(M_1-M_2)} = ๒.๖๒๕ \quad C.R. = ๑.๕๓$$

จากตารางที่ ๑๒ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานระหว่างผลต่างของอายุเฉลี่ยของ
ทารกเด็กมีปัญญาและเด็กไม่มีปัญญา = ๒.๖๒๕ และค่าอัตราส่วนวิกฤต = ๑.๕๓

มัชฌิมเลขคณิตของอายุทารกเด็กมีปัญหาน้อยกว่ามัชฌิมเลขคณิตของอายุ
ทารกเด็กไม่มีปัญญาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ แสดงว่าอายุของทารก
มีความเกี่ยวข้องกับการมีปัญญาของเด็กที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

ตารางที่ ๑๓ มัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของมัชฌิม เลขคณิตของอายุพี่น้อง รวมบิดามารดา เด็กมีปัญหาและเด็กไม่มี
ปัญหา

ประเภท	จำนวน	มัชฌิม เลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของมัชฌิม เลขคณิต
พี่น้อง รวมบิดามารดา				
เด็กมีปัญหา	๒๖๘	๑๔.๔๔	๖.๗๖	๐.๔๑๕
พี่น้อง รวมบิดามารดา				
เด็กไม่มีปัญหา	๓๐๑	๑๖.๘๕	๖.๘๒	๐.๓๙๔

$$t_{(M_1-M_2)} = 0.๕๖๘$$

$$C.R. = ๔.๒๘$$

จากตารางที่ ๑๓ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ระหว่าง ผลต่าง ของอายุเฉลี่ยของ
เด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหา = ๐.๕๖๘ และ ค่าวิกฤตส่วนวิกฤต = ๔.๒๘
มัชฌิม เลขคณิตของอายุพี่น้อง รวมบิดามารดา เด็กปัญหานั้นน้อยกว่ามัชฌิม เลขคณิตของอายุพี่น้อง
รวมบิดามารดา เด็กไม่มีปัญหาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ แสดงว่าอายุ
พี่น้อง รวมบิดามารดาของ เด็กเกี่ยวข้องกับ การมี ปัญหาของ เด็กที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

๖. ฎีหลังทาง ครอบครัวในกานความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา
กับบุตร การตัดสินความสัมพันธ์ภายในครอบครัว โดย ใช้ความรู้สึกของ เด็กเป็น เกณฑ์
ถ้าบิดามารดาสนทนากันควยก็และไมทะเลาะกันเลยในเวลา ๑ เดือน หรือทะเลาะกันเดือน
ละ ๑ - ๒ ครั้ง ถือว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาอยู่ในลักษณะรักใคร่กันดี ถ้าทะเลาะ
กันประมาณสัปดาห์ละ ๑ - ๒ ครั้ง ถือว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดาอยู่ในลักษณะ

ทะเลาะกันบางครั้ง ถ้าทะเลาะกันอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ ครั้ง ถือว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิคา กับมารดาอยู่ในลักษณะทะเลาะกันทุกวันหรือเกือบทุกวัน ถ้าบิคา มารดาไม่ยอมให้บิคา มีโอกาสเล่นกับเพื่อน ต้องไปนอกบ้านพร้อมกับบิคาหรือมารดา และไม่ยอมฟังเหตุผลเมื่อเด็กกระทำผิด ผู้วิจัยจะถือว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิคา มารดา กับบุตรอยู่ในลักษณะเข้มงวด

ตารางที่ ๑๔ การแจกแจงความสัมพันธ์ระหว่างบิคา กับมารดา

ลักษณะความสัมพันธ์	เด็กมีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา	
	จำนวน	%	จำนวน	%
รักใคร่กันดี	๑๓	๓๗.๑๔	๒๔	๖๖.๖๗
ทะเลาะกันบางครั้ง	๑๘	๕๑.๔๓	๑๒	๒๘.๕๗
ทะเลาะกันทุกวันหรือเกือบทุกวัน	๔	๑๑.๔๓	๒	๕.๗๖
รวม	๓๕	๑๐๐	๔๒	๑๐๐

$$\chi^2 = ๕.๐๐๐๕ \quad .๐๕ < P < .๑๐ \quad df = ๒$$

จากตารางที่ ๑๔ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = ๕.๐๐๐๕ ได้ค่าความน่าจะเป็น (P) อยู่ระหว่าง .๐๕ และ .๑๐ ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = ๒

ตารางที่ ๑๕ การแจกแจงความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรและความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร

ลักษณะความสัมพันธ์	บิดา				มารดา			
	เด็กมีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา		เด็กมีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
รัก	๓๓	๗๓.๓๓	๘๒	๘๑.๓๐	๓๔	๗๒.๓๔	๔๔	๘๘.๘๐
ไม่รัก	๕	๑๑.๑๑	-	-	๖	๑๒.๗๖	๑	๒.๐๔
เฉย	๔	๘.๘๘	๑	๒.๑๗	๔	๘.๕๑	-	-
เซมจวค	๓	๖.๖๗	๓	๖.๕๒	๓	๖.๓๘	๔	๘.๑๖
รวม	๔๕	๑๐๐	๘๖	๑๐๐	๘๑	๑๐๐	๔๕	๑๐๐

$$\chi^2 = ๕.๒๖๗๕$$

$$.๑๐ < P < .๒๐$$

$$df = ๓$$

$$\chi^2 = ๕.๖๖๒๘$$

$$.๑๐ < P < .๒๐$$

$$df = ๓$$

จากตารางที่ ๑๕ ค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร = ๕.๒๖๗๕ ได้ค่าความน่าจะเป็น (P) อยู่ระหว่าง .๑๐ และ .๒๐ ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = ๓ ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรมีความเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาของเด็กที่ P = .๒๐

และค่าไคสแควร์ (χ^2) ของความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร = ๕.๖๖๒๘ ได้ค่าความน่าจะเป็น (P) อยู่ระหว่าง .๑๐ และ .๒๐ ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = ๓ แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตรมีความเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาของเด็กที่ P = .๒๐

๗. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านลำดับที่ในครอบครัว

ตารางที่ ๑๖ การแจกแจงลำดับที่ในครอบครัวของเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหา

บุตรคนที่	เด็กมีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา	
	จำนวน	%	จำนวน	%
๑	๖	๑๒	๒	๔
๒	๑๑	๒๒	๔	๘
๓	๔	๘	๗	๑๔
๔	๔	๘	๔	๘
๕	๗	๑๔	๑๑	๒๒
๖	๖	๑๒	๔	๘
๗	๑	๒	๔	๘
๘	๒	๔	๑	๒
๙	๑	๒	๕	๑๐
รวม	๕๐	๑๐๐	๕๐	๑๐๐

$$\chi^2 = ๕.๖๑๓ \quad .๑๐ < P < .๕๐ \quad df = ๘$$

จากตารางที่ ๑๖ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = ๕.๖๑๓ ได้ค่าความน่าจะเป็น (P) อยู่ระหว่าง .๑๐ และ .๕๐ ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = ๘

ตารางที่ ๑๗ การแจกแจงลำดับที่ในครอบครัว จำแนกเป็น บุตรคนโต บุตรคนกลาง และบุตรคนเล็ก

	เด็กมีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา	
	จำนวน	%	จำนวน	%
บุตรคนโต	๗	๑๔	๒	๔
บุตรคนกลาง	๓๐	๖๐	๒๘	๕๖
บุตรคนเล็ก	๑๓	๒๖	๒๐	๔๐
รวม	๕๐	๑๐๐	๕๐	๑๐๐

$$\chi^2 = ๒.๘๘๖ \quad .๒๐ < P < .๓๐ \quad df = ๒$$

จากตารางที่ ๑๖ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = ๒.๘๘๖ ได้ค่าความน่าจะเป็น (P) อยู่ระหว่าง .๒๐ และ .๓๐ ที่ชี้แจงความเป็นอิสระ (df) = ๒

๘. ภูมิหลังทางครอบครัวในค่านับจำนวนพี่น้องรวมบิดามารดา จำนวนสมาชิกในบ้าน จำนวนเด็กที่มีบิดาหรือมารดาเลี้ยง และจำนวนเด็กที่มีพี่น้องต่างบิดาหรือมารดา ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ ๑๘, ๑๙, ๒๐ และ ๒๑

ตารางที่ ๑๘ มัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของมัชฌิม เลขคณิตของจำนวนพี่น้อง รวมบิดามารดาของ เด็กมีปัญหาและ
เด็กไม่มีปัญหา

ประเภท	จำนวน	มัชฌิม เลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ฐานของมัชฌิม เลขคณิต
เด็กมีปัญหา	๕๐	๕.๐๒	๒.๒๓๗	๐.๓๒๔
เด็กไม่มีปัญหา	๕๐	๕.๖๒	๒.๓๒	๐.๓๓๖

$$\frac{S}{(M_1 - M_2)} = 0.4546 \quad C.R. = 0.05$$

จากตารางที่ ๑๘ ได้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่าง ระหว่าง
มัชฌิม เลขคณิตของจำนวนพี่น้อง รวมบิดามารดา เด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหา = ๐.๔๕๔๖
และได้ค่าอัตราส่วนวิกฤต = ๑.๐๕ จำนวนพี่น้องรวมบิดามารดาของเด็กมีปัญหาและของ
เด็กไม่มีปัญหาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ แสดงว่าจำนวนพี่น้องรวมบิดา
มารดาไม่เกี่ยวข้องกับการมีปัญหามาของ เด็กที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

ตารางที่ ๑๕ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ของมัชฌิมเลขคณิตของจำนวนสมาชิกในบ้านเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหา

ประเภท	จำนวน	มัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของมัชฌิมเลขคณิต
เด็กมีปัญหา	๔๘	๕.๕๔	๔.๗๐	๐.๖๘๖
เด็กไม่มีปัญหา	๕๐	๕.๐๑	๓.๘๑	๐.๕๔๔

$$b_{(M_1-M_2)} = 0.686 \quad C.R. = 0.692$$

จากตารางที่ ๑๕ ได้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง
มัชฌิมเลขคณิตของจำนวนสมาชิกในบ้านเด็กมีปัญหา กับ เด็กไม่มีปัญหา = ๐.๖๘๖ และได้ค่า
อัตราส่วนวิกฤต = ๐.๖๑๒ จำนวนสมาชิกในบ้านของเด็กมีปัญหาและของเด็กไม่มีปัญหา
ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ แสดงว่าจำนวนสมาชิกในบ้านไม่เกี่ยวข้องกับ
การมีปัญหาของเด็กที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

ตารางที่ ๒๐ จำนวนเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาที่มีบิดาเลี้ยงหรือมารดาเลี้ยง

	เด็กมีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา	
	จำนวน	%	จำนวน	%
มีบิดาเลี้ยงหรือมารดาเลี้ยง	๑๒	๒๔	๕	๑๘
ไม่มีบิดาเลี้ยงหรือมารดาเลี้ยง	๓๘	๗๖	๔๑	๘๒
รวม	๕๐	๑๐๐	๕๐	๑๐๐

$$\chi^2 = .๒๔๑๑ \quad .๕๐ < P < .๗๐ \quad df = ๑$$

จากตารางที่ ๒๐ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = .๒๔๑๑ ได้ค่าความน่าจะเป็น (P) อยู่ระหว่าง .๕๐ และ .๗๐ ที่ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df) = ๑

ตารางที่ ๒๑ จำนวนเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหาที่มีพี่น้องต่างบิดาหรือมารดา

	เด็กมีปัญหา		เด็กไม่มีปัญหา	
	จำนวน	%	จำนวน	%
มีพี่น้องต่างบิดาหรือมารดา	๑๐	๒๐	๗	๑๔
ไม่มีพี่น้องต่างบิดาหรือมารดา	๔๐	๘๐	๔๓	๘๖
รวม	๕๐	๑๐๐	๕๐	๑๐๐

$$\chi^2 = 0.244 \quad .50 < P < .10$$

จากตารางที่ ๒๑ ค่าไคสแควร์ (χ^2) = ๐.๒๔๔ ได้ค่าความน่าจะเป็น (P) อยู่ระหว่าง .๕๐ และ .๑๐ ที่ระดับแห่งความเป็นอิสระ (df) = ๑ !

๕. ฎีหลังทางครอบครัวในด้านการลงโทษของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

โดยทั่วไปทั้งบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กมีปัญหาและเด็กไม่มีปัญหายังใช้วิธีลงโทษบุตรที่กระทำผิดด้วยกันทั้งนี้ไม่ขึ้นกับลักษณะความผิดของเด็กแต่ขึ้นกับอารมณ์ในขณะนั้นของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองกำลังโกรธเด็กก็จะถูกลงโทษด้วยการตี ไม่ว่าจะกระทำผิดชนิดใด ถ้าอยู่ในอารมณ์ที่ขุ่นมัวเด็กก็จะถูกลงโทษด้วยการดุด่า และถ้าอยู่ในอารมณ์ดีเด็กอาจจะไม่ถูกลงโทษเลยหรืออาจได้รับการสั่งสอนตามลักษณะความผิดที่เด็กกระทำ แต่ส่วนใหญ่แล้วทั้งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมักจะไม่ลงโทษด้วยการสั่งสอนอบรม

ผลการวิเคราะห์ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

๑. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านสถานะภาพทางการสมรสของบิดามารดา เชื่อได้ประมาณ ๕๐ % ว่าเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาของเด็ก
๒. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านประเภทผู้ปกครองที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย เชื่อได้ประมาณ ๕๐ % ว่าเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาของเด็ก
๓. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านการศึกษาของบิดามารดา
 - ๓.๑ การศึกษาของบิดา เชื่อได้ประมาณ ๑๐ % ว่าเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาของเด็ก
 - ๓.๒ การศึกษาของมารดา เชื่อได้ประมาณ ๓๐ % ว่าเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาของเด็ก
๔. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านอาชีพของบิดามารดาได้ผลดังนี้
 - ๔.๑ อาชีพของบิดา เชื่อได้ประมาณ ๕๐ % ว่าเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาของเด็ก
 - ๔.๒ อาชีพของมารดา เชื่อได้ประมาณ ๑๐ % ว่าเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาของเด็ก
๕. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านรายได้ของครอบครัวได้ผลดังนี้
 - ๕.๑ รายได้ของครอบครัว เชื่อได้ประมาณ ๕๐ % ว่าเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาของเด็ก
 - ๕.๒ เชื่อได้ประมาณ ๕๐ % ว่าการที่เด็กหารายได้ช่วยครอบครัวเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาของเด็ก
๖. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านอายุของบุคคลในครอบครัว
 - ๖.๑ บิดาของเด็กที่มีปัญหามีอายุน้อยกว่าบิดาของเด็กที่ไม่มีปัญหาที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ และ .๐๑
 - ๖.๒ มารดาของเด็กที่มีปัญหามีอายุน้อยกว่ามารดาของเด็กที่ไม่มีปัญหาที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

๖.๓ พี่น้อง รวมบิดามารดาของ เด็กมีปัญหาที่มีอายุน้อยกว่าพี่น้อง รวมบิดามารดาของ เด็กไม่มีปัญหาที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ และ .๐๑

๗. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านการสัมผัสร่างกายในครอบครัว

๗.๑ เชื่อได้ประมาณ ๕๐ % ว่าการมีปัญหาของ เด็กขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา

๗.๒ เชื่อได้ประมาณ ๔๐ % ว่าการมีปัญหาของ เด็กขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร

๗.๓ เชื่อได้ประมาณ ๔๐ % ว่าการมีปัญหาของ เด็กขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร

๘. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านลำดับที่ในครอบครัวได้ผลดังนี้

๘.๑ เชื่อได้ประมาณ ๒๐ % ว่าลำดับที่ในการ เป็นบุตรของ ครอบครัวแยกเป็นบุตรคนที่ ๑, ๒, ๓, เกี่ยวข้องกับการมีปัญหาของ เด็ก

๘.๒ เชื่อได้ประมาณ ๓๐ % ว่าการเป็นบุตรคนโต บุตรคนกลาง และ บุตรคนเล็กของ ครอบครัว เกี่ยวข้องกับการมีปัญหาของ เด็ก

๙. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านจำนวนบุคคลในครอบครัวได้ผลดังนี้

๙.๑ จำนวนสมาชิกในบ้านของ เด็กมีปัญหาและเด็ก ไม่มีปัญหาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

๙.๒ จำนวนพี่น้องรวมบิดามารดาของ เด็กมีปัญหาและ เด็ก ไม่มีปัญหาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

๑๐. ภูมิหลังทางครอบครัวในด้านเกี่ยวกับบิดาเลี้ยงหรือมารดาเลี้ยง

๑๐.๑ เชื่อได้ประมาณ ๓๐ % ว่าการมีบิดาเลี้ยงหรือมารดาเลี้ยง เกี่ยวข้องกับการมีปัญหาของ เด็ก

๑๐.๒ เชื่อได้ประมาณ ๓๐ % ว่าการมีพี่น้องต่างบิดาหรือมารดา เกี่ยวข้องกับการมีปัญหาของ เด็ก

๑๑. บิดามารดาของ เด็กทั้งที่มีปัญหาและไม่มีปัญหาใช้วิธีการลงโทษด้วยการตี และมีวิธีการลงโทษที่ไร้นัยนัยนถน กล่าวคือขึ้นกับอารมณ์ในขณะที่เด็กทำผิด